

Egy új-régi Szalattakot építünk

A hétvégén elkelt az utolsó eladó szalattaki ház, tudomásunk szerint nincsen több eladó. Az az érdekes, hogy az elmúlt két évben nemcsak körülbelül közel 40- állandó lakóval többen lettünk, hanem sok külföldi állampolgár vett a településen házat. Tudomásunk van működő új egyesületről, tervezett falusi vendéglátóhely kialakításáról, permakultúrás gazdálkodás elkezéséről és még sok olyan dologról, amiről korábban álmodni sem mertünk. Egyre többször csodálkozunk rá arra, hogy nem ismerjük egymást, ami természetesen szükséges és fontos a település jövőjét tekintve. Az elmúlt három hónapban három városból kiköltözni vágyó család kezdte meg ingatlanja felújítását. Egyre nagyobb az igény külföldi lakóink körében arra, hogy szelíd turisztikai vonatkozású övezet legyünk.

Az önkormányzat dolgozói gőzerővel dolgoznak azon, hogy a falu jövőbeli potenciálját kialakítsák a megváltozott világban. A régi hagyományos falusi gyakorlatot átszínezzük a mostani elvárások szerint, hogy minden megmaradjon amiért valaki választja a vidéki életet, de jöjjenek olyan dolgok is hozzá, ami alapkövetelmény a mai világban. Hamarosan új központunk lesz, új klimatizált vasúti megálló, új busz megálló, és a legjobb hír az, hogy a Magyar Közút baranyai mérnökség vezetője el tudna képzelni egy teljesen új útburkolatot Kárásztól-Szalattakig, de akár Köblényig is. Most a Telecom, régebben a Tarr Kft új optikai kábelt létesített/létesít- mert az erős Wi-fi és gyors internet alapkövetelmény. Az ingatlanok eladásában nagy segítségünkre volt Robert Kemkers- aki elsősorban külföldi állampolgárok fele nyitott kapcsolatokat! Fontos megjegyezni, hogy innét kezdve az árak is felfelé fognak menni, ezért, ha valakinek nem kihasznált üres lakóingatlanja van még esetleg, bátorítjuk, hogy adja el, mert úgy tudunk még jobban növekedni, ha azok is fel lesznek újítva és legalább nyaralónak lakják.

Egy település életében nagyon fontos a megújulási képesség

Ahogy az idők változnak, úgy kell nekünk is követnünk azokat. A régi berögzött falusi dolgokat visszahozni nem tudjuk, és talán nincs is értelme ebben gondolkodni. A falu szerepe szépen lassan megváltozik, és ahol tudják a trendeket követni, ott lesz életképes a jövő. A kiköltözők nagyrésze elsősorban a csendet és nyugalmat keresi. Kevesen gondolkodnak helyi vállalkozásban. Sürget az idő, hogy mobilissá váljunk, hiszen a jövő csak úgy képzelhető el igazán vidéken. A szolgáltatások távolodnak, de mégis egyszerűvé tud válni az elérésük- ebben pedig a falugondnoki szolgáltatás is segít. Néhányan gyermekeik számára keresnek biztonságos és egészséges életet. Ettől függetlenül szinte mindenki szeretne élni azzal a lehetőséggel, amit a vidék nyújt.

Nem ritka, hogy vesznek pár tyúkot, ültetnek néhány gyümölcsfát, vagy éppen előkészítenek kisebb veteményest. De már fontosabb az udvar kényelmi vonatkozása, megjelenése, mintsem a háztáji gazdálkodás. Egyszerűen fontosabb a gyeppel, mint a tyúkokkal, már kevesen vállalják a disznó tartást, és szinte biztos, hogy több a kedvencként tartott állat a ház körül, mint a haszonállat. Minden változik, ahogy mi is változunk. Régen egy traktorban nem volt légkondicionálás, vagy nem is volt traktor, a ló vagy ökör húzta a boronát. Ma a precíziós gazdálkodás terjed, a traktoros mobiltelefonon kommunikál, internetezik, vagy közösségi oldalakat látogat, miközben a traktor követi a sorokat gps segítségével. Egy perc töredéke alatt cserélünk információt. Olyan rohamtempóban változik minden, hogy néha nehéz követni. Annak idején sorban álltunk a hivatalokban, ha intéztünk valamit, most ügyfélszolgálaton, e-papíron fel sem kell állnunk mindezekért. Annak idején a hivatali dolgokat személyesen intézte az akkori vezető, most online konferencián.

Régen személyesen írtunk alá hivatalos dolgokat, most elektronikusan is megtehetjük sok esetben. Ha pedig papíron írtunk alá, hivatalos ügy is, ha szkenneljük és emailezzük a partnernek. Az más kérdés, hogy még mindig gyűjtjük az eredeti példányt, és iktatjuk, aminek egyre kevesebb értelme van. Sok önkormányzati partnerrel, üzlettárral a rég meglévő virtuális kapcsolat után ismerkedünk meg személyesen, amikor már egy vagy kétkörös ügymenet lezajlik. Ilyenkor úgy üdvözlünk egymást, mint régi barátokat. Ha pedig az említetteken elgondolkodunk, teljesen egyértelmű, hogy egyvalami örök vidéken, az pedig a közösség. Ez pedig azért, mert mi itt jobban ismerjük egymást, hiszen kevesebben vagyunk. A városokban nem ritka, hogy saját szomszédait sem ismerik az emberek, és nem is kíváncsiak rá. Mi még kíváncsiak vagyunk, névről ismerünk mindenkit, beszélgetünk egymással és segítjük is egymást. Egy közösség vagyunk, időnkénti veszekedésekkel, néhány rossz történettel, de mindig kibékülünk, mert egy faluban élünk – és ez akárhogy is, de összetart minket.

Szalattakiak vagyunk, ezt pedig az egész világon összesen 327 ember mondhatja el magáról.